

абсолютно нові можливості для творчого самовираження, знаходження та закріплення різних професійних навичок, а викладачам в свою чергу дозволяє реалізовувати абсолютно нові форми і методи навчання із застосування концептуального і математичного моделювання явищ і процесів.

Література:

1. Концепція розвитку дистанційної освіти в Україні. URL. <http://uiite.kpi.ua/2019/06/03/1598/>
2. Кудрявцева С.П. Міжнародна інформація: навчальний посібник / С.П. Кудрявцева, В.В. Колос. Київ. 2005. 400 с.

Лукомська А.А.,
курсант II курсу підготовки фахівців для органів досудового розслідування Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ
Науковий керівник:
Жеглінська Т.О.,
викладач кафедри теорії та історії держави і права Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

ЗАГАЛЬНА ДЕКЛАРАЦІЯ ПРАВ ЛЮДИНИ, ЇЇ ЗНАЧЕННЯ ТА ЮРИДИЧНІ НАСЛІДКИ

Сьогодні майже всі вчені-правознавці вважають основою універсалізації прав людини саме Загальну декларацію прав людини. Адже, вперше міжнародні стандарти у сфері прав людини були закріплені саме в цьому документі.

В даний час відповідний документ, не дивлячись на його політичний характер, визнається всім міжнародним співтовариством як юридичним документом, значущим і таким, що породжує міжнародно-правові зобов'язання. Каталоги прав і свобод, запозичені з Декларації, містять більше 90 Конституцій, прийнятих після 1948 року. Інші конституційні документи містять прямі посилання на Декларації і покладені в основу багатьох національних законів, інтерпретуються суддями в національних судах.

Таким чином, щороку 10 грудня відзначається в країнах світу як День прав людини. Ця дата присвячена дню прийняття видатного документа в історії людства – Загальної декларації прав людини [1]. Якщо зануритись у давнину, то кожен окремий народ мав свій відповідний Кодекс – правовий або

навіть моральний, головною метою яких виступав, насамперед захист людської гідності, а також дані документи визначали межі втручання державної влади у життя будь-якої окремої людини. Проте, як правило, відповідні правовідносини, які виникали поміж людиною та владою завжди, на наш погляд, являлися об'єктивно нерівними. Тому безпосереднє запровадження єдиної міжнародної системи у сфері захисту прав людини стало одним із найголовніших завдань людства.

Таким чином, проблема щодо як найшвидшої необхідності створення документу, який би захистив та подарував би надію кожній людині щодо реалізації права охорони відповідних прав. Про це замислювалися вже давно, ще в 1930-х роках, коли тільки почала набирати міць Німеччина. Так, дана країна створювала новий, страхітливий режим, що діяв за принципом «Жити гідна тільки одна, блакитноока і білява раса панів». Ті ж, хто не відповідав критеріям чистоти крові, підлягали відправці до концентраційних таборів та подальшого знищення в газових камерах. На той час, весь світ лише безпорадно спостерігав за посиленням даного терору. Доречно виокремити думку, молодого французького юриста Рене Каса, який висловив думку про те, що світові потрібен надійний правовий механізм, здатний зупинити терор і замах на людську гідність. Каса говорив: «У 1933 році, коли неспроможність Ліги Націй дозволила Гітлеру прийти до влади, я маю велике переконання, що світова спільнота повинна брати безпосередню участь у захисті прав людини». Це було однією з перших сходинок до створення Загальної декларації прав людини.

10 грудня 1948 року Загальна декларація прав людини була прийнята переважною кількістю голосів. Це означає, що все світове співтовариство зобов'язане своїм процвітанням, по суті, лише одній єдиній документу, який змінив світогляд людей всієї епохи. Загальна декларація прав людини змінила хід історії. Вона дала зрозуміти людям те, що «людина - це звучить гордо» і немає і не може бути таких причин, при яких хтось із людей гірше або краще за інших. Ми всі рівні. Ми всі маємо право жити, жити, а не існувати. І це знаходить своє закріплення в Загальній декларації прав людини.

Загальна декларація прав людини отримала всезагальне визнання і головна причина цього криється у самому змісті Загальної декларації, яка компактно, точно і зрозуміло викладає сучасну концепцію прав людини. Загальноновідомо, що права людини виступають невід'ємним елементом людської особистості і людського буття. Тому процес формування концепції прав людини, пройшовши довгий шлях, тісно пов'язаний з історією розвитку суспільства. Питання прав людини виступають надзвичайно важливою проблемою як внутрішнього так і зовнішнього правового розвитку. Забезпечення прав людини – той критерій, за яким оцінюється досягнутий рівень демократії суспільства [2].

Конституція України – Основний Закон нашої держави – увібрала фундаментальні положення Декларації, зокрема – про верховенство прав люди-

ни, рівність і непорушність прав, права людини на свободу і особисту недоторканість, на достатній рівень життя тощо [5]. Тому, на основі вищевикладеного хочемо зробити висновок про те, що, на наш погляд, на порядку денному серед основних напрямів розвитку сучасної юридичної науки повинно стати дослідження саме реального стану захищеності та здійснення основоположних прав людини, а також безпосереднє дослідження проблеми ефективності юридичних гарантій прав і свобод людини та громадянина.

Література:

1. Конституція України : Закон України від 28 черв. 1996 р. № 254к/96-ВР. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254>
2. Загальна декларація прав людини. Прийнята і проголошена резолюцією 217 А (III) Генеральної Асамблеї ООН від 10 грудня 1948 року. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_015#Text
3. Громадянське суспільство і права людини: / редкол. Ю. П. Битяк, І. В. Яковюк, Г. В. Чапала. Харків. НДІ держ. буд-ва та місц. Самоврядування. 2010. 251 с.
4. Міжнародний пакт про громадянські й політичні права. від 16.12.66 Генеральною Асамблеєю ООН. Документ ООН А/RES/2200 А (XXI). URL https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_043#Text
5. Міжнародний пакт про економічні, соціальні та культурні права. Прийнято 16 грудня 1966 року Генеральною Асамблеєю ООН. Документ ООН А/RES/2200 А (XXI). Статус Пакту (995 і 17).

Ляшенко А.С.,

курсант факультету підготовки фахівців для органів досудового розслідування Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Сердюк Л.М.,

доцент кафедри теорії та історії держави і права Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ кандидат юридичних наук, доцент

ЕВОЛЮЦІЯ ПРАВ ЛЮДИНИ: ІСТОРИКО-ПРАВОВИЙ ПОГЛЯД

Перш за все, необхідно визначитися з питанням про те, які права має людина? На сьогоднішній день можливості, якими володіє людина, є досить різноманітними, а міжнародні правові акти з прав людини, зокрема, і Конве-